

Lovforslaget uforandret, som det er fremkommet, som en Tak fra hele Befolkningen til Høstrups Minde.

Styr: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, men da der fra to andre Sider i Tinget er talt, forekommer det mig ogsaa, at der fra den Side, hvortil jeg hører, bør siges et Par Ord, og jeg skal da tillade mig at sige, at det er jo ikke Præsten Høstrup, hvor højt Præsten Høstrup efter min Mening end fortjener at stilles, som skal hædres ved dette Forslag; det er heller ikke Folketaleren og Politikeren Høstrup; thi om Folketalere og Politikere vil der altid være forskellige Meninger efter det Standpunkt, hvorpaa de enkelte staa. Det er Digteren Høstrup, om hvem det kan siges i Sandhed, at alle i denne Sal med Glæde ville give deres Samtykke til dette Forslag. Digteren Høstrup, som har indstrevet sit Navn i den danske Litteraturs Historie med uundfættelige Træf, og dermed ogsaa i det danske Folks Hjerte. Jeg er derfor vis paa, at alle ville være glade ved at vise hans Minde den Ærerkendelse, som vises ved Vedtagelsen af et foreliggende Lovforslag.

Formanden: Som jeg før nævnte, er jeg vis paa, at Lovforslaget finder varm Tilslutning hos alle Tingets Medlemmer, se om det ikke udtrykkeligt udtales.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

3ste Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Ejendomme

(Forslaget findes i Tillæg A., Sp. 2751 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bjerg: Det foreliggende Forslag er et ganske ubekendt Gæst i dette Ting, det end ikke er saa kendt her som i det andet Ting; thi her gæster det

os først for anden Gang. Hvorvidt det nu er en velset Gæst, skal jeg ikke kunne sige, men hvis det er rigtigt, som Ordet lyder, at kært Barn har mange Navne, kan man vel deraf ogsaa slutte, at det er et kært Barn, som har mange Fæddere, og det foreliggende Lovforslag har ganske vist haft mange. Det er blevet indbragt af ikke mindre end 4 forskellige Mænd: i 1889 af Folketingsmand Neergaard, i 1890 af Folketingsmand Lutein, i Samlingen 1890—91 af Folketingsmand Christoffer Hage, og nu i 1892 af den højtærede Indenrigsminister. Til Trods herfor har det alligevel haft en besværlig Gang gennem Tingene; det er, hver Gang det har været indbragt, blevet henvist til et Udvalg, men ud af denne Skærsild er det kun en eneste Gang naaet til fortsat Behandling. Her i dette Ting naaede det ogsaa at komme i Udvalg, men ikke længere. Dette Udvalg afgav kort før Samlingens Slutning en ganske kort Beretning, hvori Udvalget enstemmigt udtaler som sin Formening, at Vedtagelsen af dette Lovforslag i dets da værende Form, som for Resten stemmer temmelig overens med den nu værende, ikke kunde findes tilraadelig, men hertil søjede dog Udvalget en afgjørende Slutning, som gik ud paa, at Udvalget, dersom de industridrivende i større Tal skulde ønske en saadan Kreditforening oprettet, da vilde anmode Ministeren om at tage Sagen under nøje Overvejelse. Disse Ønsker ere nu som bekendt fremkomne; den højtærede Minister har sikkert loyalt fulgt den til ham af Landstingets Udvalg stillede Opfordring, og Resultatet af denne nøje Undersøgelse foreligger nu for os i det Lovforslag, som jeg gerne vilde tillade mig at anbefale til en ikke mindre nøje Undersøgelse og Overvejelse fra dette Tings Side, en Undersøgelse ikke blot af Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men tillige af, hvor vidt der her foreligger en Opgave, som der virkelig er Anledning til at lovgive om, om der her foreligger en Opgave, som der er Grund til at tro kunde løses paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Det Spørgsmaal har nemlig paatrængt sig mig, om Kreditforeningstanken, der her i Landet har givet sig et saa mægtigt Udslag, ikke allerede har bredt sig til Omraader, hvor det turde være nogen Tvivl underkastet, om de heldbringende Virkninger ikke i Fremtiden kunne blive højest tvivlsomme. Sa selv paa Kreditforeningernes naturligt og oprindelige Omraade, vide vi jo alle, at der er indtruffet Kalamiteter og Katastrofer; i hvilken Henseende jeg blot behøver at henvise til den vidborgste Hypothekforening og den gamle Købstadkreditforening, der ogsaa her vælle